

Szellemi disznótör

A PESTI ÉJSZAKÁBAN

791.1
Shanghai Bar

... Két kicsi lyuk a Buddha szemé, két kicsi barlang, amelynek mélyén a homály rejtőzik s amelynek nincs a külső világ számára fénye. Két üres szemgödör, amely nem tükrözi vissza az előtte zajló dolgokat, de mindent eltemet benne válik multtá a tűnő pillanat. Igy ül az aranyozott Buddha-

szobor a budai mulatóban. Két szemgödörrel belehámul a bujának nevezett félhomályba; rejtett zúgokból lila, kék, zöld és sárga fények kúsznak feléje, élővé varázsolva olykor a szobor fémesen csillogó ábrázatát. Megmodulnak a merev vonások: Buddha mosolyog. Van min mosolyognia.

A zenekar halkán játssza a Candle-light valcert. Egy nő a fogai közé csüngő mikrofon előtt igyekszik dallá formálni valamilyen ismeretlen szöveget, majd abbahagyja a kísérletet éppen akkor, amikor éleset csattan a cintányér és áradó fényzőn önti el a parkettet.

FESZÜLT VÁRAKOZÁSSAL teli pillanatok. A zenekar abbahagyja a játékot, csak a dob pereg nagyon halkán és szingaléz ütemben. A lépcső tetején kinyílik egy ajtó és nagyon távolról idehallatszik egy elrobogó autó zúgása. Olyan a hangja, mint a benti döbpergés. Valaki a ruhatár előtt lerázza magáról a kinti esőt, apró tócsák gyűlnek össze alatta a linóleumon. Benn feldől egy pohár s a bortócsa lassan szétfolyik a márványasztalon. Kinn vad szél zúg és csikorognak az utcái cégtáblák, benn nyugodt felhőkben száll a füst, amelynek áttetsző ködében meg-meglibbenve fürdenek a mennyezetről lecsüngő papírmassé-rákok és bádopotyók. Kinn nappallá avatják az éjszakát a neonfények, itt benn tópa homály mászik elő a színes lámpákból. Kinn hideg van. *Benn még hidegebb.* A műsorra várakozó hölgyzereplők nyers mozdulatokkal dörzsölik libabőrös karjukat, vállukat és combjukat.

PUHA A SZEPARÉ plüss-ülése s oly jólesik a cintányér csattanása után a csönd. De nem tart sokáig. Hat nő jelenik meg shortban, lilára gémberedett végtagokkal és dalban elzengve hajótöröttnek érzi magát egy lakatlan szigeten. A dalocskák szövegíróinak jóvoltából a nők „közellátása” biztosítottnak látszik, erőnlétük is kielégítőnek mondható s így csupán azzal a gonddal küzdenek, hogy a szigeten egyetlen férfiú tartózkodik, a Hugó. De az is mulya.

Mindez dalban és rimben. Ahol a szöveg és a rim már mégsem meri teljes neven nevezni a hat nő körülül bizonyodalmak malacságait, ott a hölgyek legalább egy-egy sikerült mozdulattal érzékeltek a hátteret.

Mindnyájan vonaglanak, mint az agonizáló giliszták.

KÜZBEN HUGÓ is megjelenik enyhe döbpergés közepette. Ő is dalol s többek között kijelenti, hogy őt a nők között „kitöri a frász”. Ertelmes, bájos dalokat halmoz egymásra a Hugó és a daloknak lényege, hogy Hugó elmondja: mit csinál a hölgyekkel olyankor, amikor nem dalol.

A szellemi disznótör új mozzanataként egy pillanatra kiábrándul a

villany, aztán újra kigyúl, jelezvén, hogy bizonyos idő eltelt a dalok elhangzása óta. Hugó ismét megjelenik tönkremenve, „lestrapálva”. Dalai most már a bűbáj határát súrolják. Annyi eredményt mégis elért a hallgatóság, hogy a Hugó most már kevesebbet dalol, lévén az események miatt kevésbé virgonc, mint ennekelőtte.

Ilyen előzmények után a szövegírók úgy érzik, hogy valamit kell nyújtani a demokráciának is. Ezekből beléptetnek a színre egy férfiút alsónadrágban, zoknitartóban, kilógó ingben és cilinderral és elmondatják vele, hogy ő Sir Walter, a brit felsőház tagja. A Hugó csipája azonnal kinyílik s elnéklí a következő kezdetű dalt: „Szöröm mondja, hogy lehet egy Ször ilyen hülye?...” De az ilyen nyilvánvaló sértés ellenére nagyon örül a Sir eljövételének, mert három nő erejéig leveszi a válláról a gondot. Kiderül azonban, hogy a Sir, azaz Ször...

Egyszóval a Hugó bájairól van szó a további dalokban s annak az *izlésnek* és *finomságnak* elképzelését, amely mozdulatokban és szavakban ezekután kiaknázható — az olvasóra bizzuk.

Buddha mosolyog. Ő az egyetlen, aki ezt teszi.

A JELEK SZERINT a vezetőség is érzi, hogy nincs kellő hatása a produkcióknak s ezért az egyik asztalhoz leül most az egyik táncosnő, akinek éppen nincs jelenése a parketten. S ettől a perctől kezdve a következő dolgok történnek:

1. Cézár. Róma ura belép.
2. Az előnevető táncosnő harsogva nevet.
3. Cézár. Róma ura tógában és fején babérokoszorúval lép be.
4. A reklámszó nevető nő még harsogóbban nevet.
5. Cézár dalban elmondja, hogy felesége megcsalja, mert egy tógát talált a nachtkaszliuszban.
6. Az előnevető visít.

7-től 40.000.000.000.000-ig Cézár megtudja, hogy Brutus is elvesztett egy tógát... (gurgulázás) „Te is fiam, Brutus...” (kacagóvulkánkítőrés) ... oroszlánok közé küldi a Claudianak nevezett nejt mondván: Menj Claudi az oroszlánok közé, mondd nekik, hogy én küldtelek... (az ömlő kacagással együtt torokfoszlányok röpködnek a levegőben) ... Claudia érthető okokból nem akar menni... (ajakrepszto nevetés) ... Cézár hadseregparancsnoka ingben, zoknitartóban és glóriában erre Claudia felé fordul és eléggé nyíltan olyan körülményekre hívja fel Claudia figyelmét, amelyek csak az oroszlánok esetében forognak fenn, de Claudia hirtelenül anyának érzi magát és világhozni ígér egy közadakozásból készült trónörökös... (a reklámszó merevgörccs közepete fokozza egyre a csuklását és majdnem meghal)...

ÉS BUDDHA MOSOLYOG. Állandó fintor ez a mosoly: nyilvánvalóan fáj Buddha szent balszemfoga. Ami nem meglepő.

A pesti éjszakában új utakra vezet Lucifer. Más mulatóban kötünk ki: fényreklámja olyan, mint az egyhelyben topogó villám. Nevével száradokat, műsorával a századelejét idézi. A: 1900-as évek hölgyének az ostromló férfiú különleges és hangzó nélküli törté-

nelmi példázatokot sorol fel a buzogányról, mire a tartózkodó, ám üdelelkű teremtes még érdekesebb példázatokkal szolgál az Eiffel-toronyról és a pisai ferdetoronyról.

Borítsunk fátyolt a műsorra s vessünk egy pillantást a közönségre is. Eppen műsorszünet közti tömegtánc van s ezt az alkalmat használják fel szípkázó ötletekkel a *jampecek* és a *jampecinák* különféle paradicsomi cselekedetekre. A jampecek és tartozékaik a jeleniévők jelentékeny hányadát alkotják s arról ismerhetők fel, hogy térdetverő zakójuk, boka fölött lenyisszantott csónadrágjuk és kockás ingük van. A lényeg, hogy kocka más színű legyen, mert így teljes a texasi jelleg. Hogy némi önállóságot is eláruljanak, ezért különleges frizurával hívják magukra a figyelmet. A frizura előállításához egy edényke szükségesletik, amelyet a fejre tesznek s ami kicsing, azt levágják.

Hajnalodik. Messze, a Duna tulsó oldalán, magasan az utcák fölött kiábrándul az egyik neonfényoszor. Buddha egyedül masad a savanykás illatban és a sötétben. A hangoskodó elmenőknek némán nyújtja az ibolyacsokrot egy öregasszony. A sarkon egy utcaseprő tűnik fel s összekotorja az eldobott ibolyákat és a sárga halott, novemberi faleveleket.

A közelben még mindig villózik az egyik mulató neonreklámja.

— Kár... Kár... — mondogatja egy hollócsapat, amely elhúz a háztetők fölött.

Maron Ferenc

